

การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชน

1

การกักเก็บน้ำฝน

ใช้อย่างเก็บน้ำหรือภาชนะอื่นๆ
กักเก็บน้ำฝนเพื่อให้มีน้ำใช้ทั้งชุมชน

2

ปลูก 'พืชใช้น้ำน้อย' หลังฤดูทำนา
ลดความเสี่ยง เสริมรายได้เกษตรกร
เช่น พืชตระกูลถั่ว มะละกอ ฟักทอง
ฟักเขียว แก้วมังกร มะพร้าว มันสำปะหลัง

3

บริหารจัดการแหล่งน้ำในชุมชน

ขุดลอกขยายคลองธรรมชาติเดิม
คักน้ำหลากไว้ส่งตามแนวคลอง
กักเก็บไว้ตามแก้มลิง เพื่อใช้ยามหน้าแล้ง

4

ปลูกฝังการใช้น้ำอย่างคุ้มค่า

สร้างจิตสำนึกร่วมกันสู่การปฏิบัติเป็นกิจวัตร
ช่วยให้การประหยัดน้ำในชุมชนเป็นรูปธรรม

การเลือก ถังเก็บน้ำ ให้เหมาะสมกับการใช้งานในครอบครัว

แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ ถังเก็บน้ำสแตนเลสและถังเก็บน้ำแบบพลาสติกโพลีเมอร์

- ถังเก็บน้ำสแตนเลส จะได้เปรียบเรื่องของความแข็งแรงทนทาน ทำความ สะอาดง่าย

- ส่วนถังพลาสติกโพลีเมอร์คุณภาพสูง จะได้เปรียบเรื่องรูปร่างหน้าตา สีสันทันที่หลากหลยกว่า และหมดปัญหาเรื่องสนิม อายุใช้งานยาวนานและยังซ่อมแซมง่ายเมื่อเกิดการชำรุดและไม่เป็นตะไคร่น้ำ

วิธีการเลือกขนาดถังเก็บน้ำ

การเลือกถังเก็บน้ำเป็นเรื่องสำคัญจึงอยู่ที่การเลือกขนาด และการติดตั้งมากกว่าซึ่งจากการผลสำรวจ วิจัยของการประปานครหลวง ระบุว่าการใช้้ำของแต่ละคนเฉลี่ยอยู่ที่ 200 ลิตร/วัน/คน ดังนั้น หากจะเลือกขนาดถังสำรองน้ำไว้ใช้ควรเลือกให้เหมาะสมกับสมาชิกคนในบ้าน โดยการเอาจำนวนสมาชิกในบ้าน คูณด้วย 200 ก็จะได้ขนาดถังเก็บน้ำที่เหมาะสมกับบ้านคุณ ส่วนถังเก็บน้ำฝนให้เลือกขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่พื้นที่จะอำนวยเพราะน้ำฝนต้องมีมากพอสำหรับใช้จนถึงอีก 1 ปี

แสดงขนาดความจุของถังเก็บน้ำให้เหมาะสมกับสมาชิกใน

ครอบครัว

1. มีจำนวนผู้ใช้น้ำ 5 คน ควรเลือกใช้ถังเก็บน้ำที่มีความจุประมาณ 1,000 ลิตร
2. มีจำนวนผู้ใช้น้ำ 6 คน ควรเลือกใช้ถังเก็บน้ำที่มีความจุประมาณ 1,200 ลิตร
3. มีจำนวนผู้ใช้น้ำ 7-8 คน ควรเลือกใช้ถังเก็บน้ำที่มีความจุประมาณ 1,600 ลิตร
4. มีจำนวนผู้ใช้น้ำ 9-10 คน ควรเลือกใช้ถังเก็บน้ำที่มีความจุประมาณ 2,000 ลิตร

การประหยัดน้ำในครัวเรือน

จัดทำโดย

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลบ้านตู่

โทรศัพท์ 053-703653 ต่อ 152

วิธีการใช้น้ำอย่างประหยัด

(1) การอาบน้ำ การใช้ฝักบัวจะสิ้นเปลืองน้ำ น้อยที่สุด ฝักบัว ยิ่งเล็ก ยิ่งประหยัดน้ำ และ หากใช้อ่างอาบน้ำจะใช้น้ำถึง 110-200 ลิตร

(2) การโกนหนวด โกนหนวดแล้วใช้ กระจกเช็ดก่อน จึงใช้น้ำ จากแก้วมาล้าง อีกครั้ง ล้างมีดโกนหนวดโดยการ จุ่มล้างใน แก้ว จะประหยัดกว่าล้างโดยตรงจากก๊อก

(3) การแปรงฟัน การใช้น้ำบ้วนปากและ แปรงฟันโดยใช้แก้ว จะใช้น้ำเพียง 0.5- 1 ลิตร การปล่อยให้ น้ำไหล จากก๊อกตลอด การแปรงฟัน จะใช้น้ำถึง 20-30 ลิตรต่อครั้ง

(4) การใช้ชักโครก การใช้ชักโครกจะใช้น้ำถึง 8-12 ลิตร ต่อครั้ง เพื่อการประหยัด ควรใช้ถังบรรจุน้ำมาใส่ในโถน้ำ เพื่อลดการใช้น้ำ โถส้วมแบบตุ้มน้ำจะสิ้นเปลืองน้ำน้อยกว่าแบบชักโครกหลายเท่า หากใช้ชักโครก ควรติดตั้งโถปัสสาวะและโถส้วมแยกจากกัน

(5) การซักผ้า ขณะทำการซักผ้าไม่ควร เปิดน้ำทิ้งไว้ตลอดเวลา จะเสียน้ำถึง 9 ลิตร/นาที่ ควรรวบรวมผ้าให้ได้ มากพอต่อ การซักแต่ละครั้ง ทั้งการซักด้วยมือและ เครื่องซักผ้า

(6) การล้างถ้วยชามภาชนะ ใช้กระจกเช็ดคราบสกปรก ออกก่อน แล้วล้าง พร้อมกันในอ่างน้ำ จะประหยัดเวลา ประหยัดน้ำ และให้ความสะอาดมากกว่า ล้างจากก๊อกโดยตรง ซึ่งจะสิ้นเปลืองน้ำ 9 ลิตร/นาที่

(7) การล้างผักผลไม้

ใช้ภาชนะรองน้ำเท่าที่จำเป็น ล้างผัก ผลไม้ ได้สะอาดและประหยัด กว่าเปิดล้างจากก๊อกโดยตรง ถ้าเป็นภาชนะที่ยกย้ายได้ยังนำน้ำ ไปรดต้นไม้ได้ด้วย

(8) การเช็ดพื้น ควรใช้ภาชนะรองน้ำ และซักล้างอุปกรณ์ใน ภาชนะก่อนที่จะ นำไปเช็ดถู จะใช้น้ำน้อยกว่า การใช้สายยางฉีดล้างทำ ความสะอาด พื้นโดยตรง

(9) การรดน้ำต้นไม้ ควรใช้ฝักบัวรดน้ำ ต้นไม้แทนการใช้ สายยางต่อจากก๊อกน้ำ โดยตรง หากเป็นพื้นที่บริเวณกว้าง ก็ควรใช้ สปริงเกอร์ หรือใช้น้ำที่เหลือจากกิจกรรม อื่นมารดต้นไม้ ก็จะช่วยประหยัดน้ำลงได้

(10) การล้างรถ ควรรองน้ำใส่ภาชนะ เช่น ถังน้ำ แล้วใช้ผ้าหรือ เครื่องมือล้างรถจุ่มน้ำลงในถัง เพื่อเช็ดทำความสะอาดแทนการใช้ สายยางฉีดน้ำโดยตรง ซึ่งจะเสียน้ำเป็น ปริมาณ มากถึง 150-200 ลิตร/ครั้ง หากสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการ ใช้น้ำที่ควรใช้จริง อย่างถูกวิธีไม่เปิดน้ำทิ้ง ระหว่างการใช้น้ำหรือปล่อยให้ น้ำล้น จะสามารถลดการใช้น้ำได้ถึง 20-50 %

ปัญหาน้ำเสีย เกิดจาก การทิ้งน้ำโดยไม่บำบัด

จัดทำโดย กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลบ้านคู

โทร 053-703653 ต่อ 152 โทร 0891374023

การบำบัดน้ำเสีย

คือ การกำจัดหรือทำลายสิ่งปนเปื้อนในน้ำเสียให้หมดไป หรือเหลือน้อยที่สุดให้ได้มาตรฐานที่กำหนดและไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

ใครมีส่วนสร้างน้ำเสีย

ครัวเรือน

ร้านอาหาร

ผู้ใช้น้ำ

น้ำที่ไม่บำบัดก่อนปล่อยลง
ที่ทางหรือลำน้ำสาธารณะ

ก่อนไขมันที่อุดตันเส้นทางน้ำ

ต้องทำความสะอาดถังดัก
ไขมันทุกสัปดาห์หรือทุก
เดือน หรือเมื่อไขมันเต็ม

ถังดักไขมัน

แบบถังดักไขมันดัดแปลง

1 ขั้นตอนการทำ

เจาะฝาปิดถังตรงกลางขนาดเท่ากับตระกร้า

2

เจาะรูข้างถังขนาดเท่ากับท่อน พิววีซี 2 นิ้ว

3

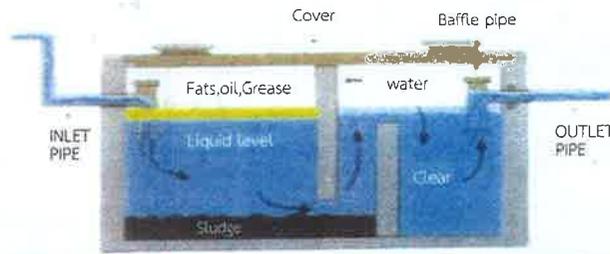
ใส่พิววีซี เกลียวใน/ เกลียวนอก จับให้แน่นใส่ซีจังก์และก่อตรงที่เตรียมทั้งด้านบน
นอกและด้านในถัง ติดทากซิลิโคนที่ข้อต่อด้านบนถึงป้องกันน้ำรั่วซึม

4

ประกอบฝาปิดถัง ตะกร้าดักขยะ นำไปใช้กับอ่างล้างจาน

อ่างล้างจานดัดแปลง

ถังดักไขมัน

โดยปกติระบบบำบัดของโรงอาหาร ห้องครัว ร้านอาหาร จะต้องมีการดักไขมันก่อนเข้า บ่อเกรอะ หรือ Septic Tank หรือจะเป็นบ่อพักตาม เจ้าของกระทู้ เนื่องจากไขมันจะเป็นตัวขัดขวางการ กินอาหารของจุลินทรีย์ ทำให้คุณภาพน้ำที่ปล่อยสู่ ท่อสาธารณะอาจไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ และอีกเหตุหนึ่งคือรางระบายน้ำของ ชุมชน ไม่ได้สร้างมาเพื่อรองรับปริมาณไขมันที่ทิ้ง จากบ้านเรือน ลองคิดว่าว่าต่างคนต่างทิ้งไขมันสู่ทาง ระบายน้ำ จะเกิดปัญหาน้ำเสียและกลิ่นเหม็นตามมา แน่นอน

แนวทางการแก้ปัญหาเบื้องต้นนั้นไม่มีครับ มีแต่การแก้ปัญหาถาวร ซึ่งก็คือเพิ่มระบบดักไขมัน ครับ ในการเลือกขนาดถังดักไขมันนั้นจะต้องทราบ ปริมาณน้ำทิ้งต่อวันก่อนนะครับ จึงสามารถเลือก ขนาดถังดักไขมันได้ครับ เนื่องจากตามการออกแบบ ควรจะมีระยะเวลาการกักเก็บอย่างน้อย ๖ ชั่วโมง เพื่อให้การระบายน้ำและการดักไขมันไปทำลาย สามารถทำได้ และระบบบำบัดน้ำเสียของสถาน ประกอบการจะสามารถบำบัดได้ดียิ่งขึ้น

"เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญ ต้องติดตั้งถังบำบัดก่อนปล่อย"

ถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป

